

specifikace: K řízení o žalobě žalobce, který je právnickou osobou, na náhradu imateriální újmy, která mu vznikla nesprávným úředním postupem a nezákonnými rozhodnutími v daňovém řízení, jsou v prvním stupni příslušné okresní soudy podle § 9 odst. 1 občanského soudního řádu. Nároky spadající pod zákon č. 82/1998 Sb. nelze uplatnit z titulu (obecné) ochrany názvu a pověsti právnické osoby podle občanského zákoníku, když úprava odpovědnosti státu za újmu v citovaném zákoně je speciální úpravou i v oblasti ochrany názvu a pověsti právnické osoby tam, kde bylo do těchto práv zasaženo při výkonu veřejné moci.

§ 9 odst. 1 o. s. ř.

§ 9 odst. 2 písm. i) o. s. ř.

zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci
rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem

Ncp 654/2020

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze jako soud nadřízený rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Františka Kučery a soudců Mgr. Martina Řezníčka a JUDr. Aleše Šťastného v právní věci

žalobce: **AUTOTRANS PETROL s. r. o.**, IČO 25252771
sídlem Jaroměřská 47, 552 11 Velichovky
zastoupená advokátem Mgr. Zbyňkem Čermákem
sídlem Gočárova třída 504, 500 02 Hradec Králové

proti
žalovanému: **Česká republika - Ministerstvo financí ČR**, IČO 00006947
sídlem Letenská 525/15, 110 00 Praha 1

o náhradu újmy,

vedené u Obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp. zn. 38 C 149/2020, o určení věcné příslušnosti,

takto:

K projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni věcně příslušné okresní soudy.

Odůvodnění:

1. Žalobce se svou žalobou doručenou Obvodnímu soudu pro Prahu 1 (dále jen „předkládající soud“) dne 17. 5. 2018 domáhá proti žalovanému náhrady škody a nemajetkové újmy v celkové výši 201 006 475,05 Kč s příslušenstvím, která mu měla být způsobena v daňovém řízení nesprávným úředním postupem a nezákonnými rozhodnutími.
2. Předkládající soud usnesením ze dne 8. 7. 2020, č. j. 38 C 85/2018-61 vyloučil věc o nároku žalobce na zaplacení zadostiučinění ve výši 10 000 000 Kč s příslušenstvím za protiprávní zásah do dobré pověsti žalobce k samostatnému řízení.
3. Předkládající soud předložil vyloučenou věc Vrchnímu soudu v Praze (dále jen „nadřízený soud“) k rozhodnutí podle § 104a odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), když podle jeho názoru je k projednání a rozhodnutí sporu dána v prvním stupni věcná příslušnost krajských soudů podle § 9 odst. 2 písm. i) o. s. ř.
4. Žalobce k postupu předkládajícího soudu uvedl, že žalované nároky spolu úzce souvisí a nárok na náhradu imateriální újmy nelze oddělit, neboť i tento nárok má základ v nesprávném úředním postupu státu a v nezákonně vydaných rozhodnutích v daňovém řízení.
5. Žalovaný se k postupu předkládajícího soudu nevyjádřil.
6. Řízení se koná u toho soudu, který je věcně příslušný. Pro určení věcné příslušnosti jsou až do skončení řízení rozhodné okolnosti, které tu jsou v době jeho zahájení (§ 11 odst. 1 o. s. ř.). Věcnou příslušnost zkoumá soud kdykoli za řízení (§ 104a odst. 1 o. s. ř.).
7. Podle § 9 odst. 1 o. s. ř., nestanoví-li zákon jinak, jsou k řízení v prvním stupni příslušné okresní soudy.
8. Podle § 9 odst. 2 písm. i) o. s. ř. rozhodují krajské soudy jako soudy prvního ve věcech ochrany názvu a pověsti právnické osoby.
9. Z obsahu žaloby je zřejmé, že předmětem sporu o vyloučené věci je nárok žalobce na náhradu imateriální újmy, která mu vznikla nesprávným úředním postupem a nezákonnými rozhodnutími v daňovém řízení. Jedná se tak o odškodnění z odpovědnosti státu za újmu způsobenou při výkonu veřejné moci nesprávným úředním postupem a nezákonnými rozhodnutími v daňovém řízení podle zák. č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, ve znění pozdějších předpisů (dále i jen „Zákon“). Citovaný Zákon upravuje podmínky a podrobnosti ústavního práva zakotveného v článku 36 odst. 3 Listiny základních práv a svobod (uveřejněné pod č. 2/1993 Sb., dále i jen „Listina“), podle něhož má každý právo na náhradu škody způsobené mu nezákonným rozhodnutím soudu, jiného státního orgánu či orgánu veřejné správy nebo nesprávným úředním postupem (čl. 36 odst. 4 Listiny).
10. Okolnost, že žalobce v žalobě poukazuje v souvislosti s nárokem na náhradu imateriální újmy na to, že mu ve smyslu § 135 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, náleží ochrana proti tomu, kdo neoprávněně zasahuje do dobré pověsti právnické osoby, nemění nic na povaze sporu vytyčeného žalobcem v rámci jeho dispozičního oprávnění s žalobou, který se i ohledně nároku na náhradu imateriální újmy právnické osoby týká (zvláštním Zákonem upravené) odpovědnosti státu za újmu způsobenou při výkonu veřejné moci. Nároky spadající pod Zákon ani nelze uplatnit z titulu (obecné) ochrany názvu a pověsti právnické osoby podle občanského zákoníku, když úprava odpovědnosti státu za újmu v Zákoně je speciální úpravou i v oblasti ochrany názvu a pověsti právnické osoby tam, kde bylo do těchto práv zasaženo při výkonu veřejné moci.
11. K uvedenému sporu jsou proto v prvním stupni věcně příslušné okresní soudy ve smyslu obecné úpravy věcné příslušnosti soudů pro sporné občanské soudní řízení obsažené v § 9 odst. 1 o. s. ř.,

když se nejedná o spor (věc), pro který (kterou) by byla založena v prvním stupni věcná příslušnost krajských soudů podle § 9 odst. 2 o. s. ř. nebo podle jiného právního předpisu.

12. Vrchní soud v Praze jako soud nadřízený proto z těchto důvodů rozhodl podle § 104a odst. 2 poslední věta o. s. ř. tak, že k projednání a rozhodnutí této věci jsou v prvním stupni věcně příslušné okresní soudy.
13. Usnesením o věcné příslušnosti jsou účastníci a soudy vázáni (§ 104a odst. 7 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání ani dovolání přípustné.

Praha 12. října 2020

JUDr. František Kučera
předseda senátu